

Ročník 1985

Sbírka zákonů

Československá socialistická republika

ČESKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

SLOVENSKÁ
SOCIALISTICKÁ REPUBLIKA

Částka 24

Vydána dne 15. října 1985

OBSAH:

84. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí o úpravách pracovní doby v letech 1986 až 1990
85. Vyhláška ministra zahraničních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 28/1981 Sb., o Locarnské dohodě o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a modelů, podepsané v Locarnu dne 8. října 1968
86. Vyhláška ministra zahraničních věcí, kterou se mění a doplňuje vyhláška č. 110/1978 Sb., o Štrasburské dohodě o mezinárodním patentovém třídění ze dne 24. března 1971
87. Vyhláška ministra zahraničních věcí o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vydávání
- Oznámení o vydání obecně závazných právních předpisů

84

VYHLÁŠKA

federálního ministerstva práce a sociálních věcí

ze dne 24. září 1985

o úpravách pracovní doby v letech 1986 až 1990

Vláda Československé socialistické republiky po projednání s Ústřední radou odborů stanovila usnesením ze dne 18. dubna 1985 podle § 83 odst. 3, § 84 a 94 zákoníku práce a federální ministerstvo práce a sociálních věcí stanoví podle § 43 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev:

Úprava pracovní doby

(1) Pracovní doba stanovená podle vyhlášky č. 63/1968 Sb., o zásadách pro zkracování týdenní pracovní doby a pro zavádění provozních a pracovních režimů s pětidenním pracovním týdnem, nebo podle dalších předpisů vydaných ústředními

orgány ke zkrácení týdenní pracovní doby se upravuje tak, že pracovními dny (dalšími pracovními směnami) jsou v roce 1986 též soboty připadající na 15. březen, 5. duben, 18. říjen a 22. listopad, v roce 1987 též soboty připadající na 25. duben a 17. říjen, v roce 1988 též sobota připadající na 9. duben a v roce 1989 též sobota připadající na 11. březen.

(2) Organizace se sezónní potřebou práce mohou v dohodě s příslušným odborovým orgánem podle pokynů příslušného ústředního orgánu určit místo pracovních dnů uvedených v předchozím odstavci čtyři pracovní soboty v roce 1986, dvě pracovní soboty v roce 1987 a jednu pracovní sobotu v letech 1988 a 1989 v jiných termínech vhodných pro splnění hospodářských úkolů, bude-li zabezpečena doprava pracujících do zaměstnání a zpět.¹⁾

(3) Délka dalších pracovních směn ve dnech uvedených v odstavcích 1 a 2 se rovná délce směny stanovené v organizaci na pátek předcházející této směně.

(4) Případně-li podle rozvrhu pracovních směn pracovníkovi jeho pravidelná pracovní směna na některý z pracovních dnů uvedených v odstavcích 1 a 2, určí organizace po projednání se závodním výborem základní organizace Revolučního odborového hnutí (dále jen „závodní výbor“) tomuto pracovníkovi další pracovní směnu na jiný vhodný den v témže nebo následujícím měsíci.

(5) Organizace mohou se souhlasem závodního výboru a státní orgány a orgány společenských organizací po projednání s ním přesunout na pracovištích s nepřetržitým provozem druhé a třetí směny připadající na dny uvedené v odstavcích 1 a 2 na jiné vhodné dny v témže nebo následujícím měsíci.

(6) Úprava pracovní doby uvedená v odstavcích 1 a 2 se vztahuje i na pracovníky, kteří mají s organizací sjednanu kratší pracovní dobu²⁾ s výjimkou pracovníků, jimž je pracovní doba zkrácena na základě lékařského posudku (případně posudku nebo rozhodnutí posudkové komise sociálního zabezpečení) na určitý počet hodin týdně a u nichž by prací v další pracovní směně byla tato kratší pracovní doba překročena.

(7) Pracovní doba podle této vyhlášky se neupravuje mladistvým pracovníkům mladším než 16 let, pracovníkům na pracovištích s nepřetržitým provozem, pracovníkům s pracovní dobou trvale rozvrženou na šest dnů v týdnu a pracovníkům v provozech, v nichž byla zkrácena pracovní doba ze zdravotních důvodů. Pokud by však pracovníkovi s pracovní dobou trvale rozvrženou na šest dnů v týdnu připadla podle rozvrhu pracovních směn jeho pravidelná pracovní směna na některý z pracovních dnů uvedených v odstavcích 1 a 2, upravuje se mu pracovní doba v tento den tak, aby se

rovnala délce směny stanovené v organizaci na pátek předcházející této směně; tato úprava se neprovede, je-li jeho pravidelná pracovní směna připadající na tento den delší.

(8) Pokud by pracovník neměl v důsledku úpravy pracovní doby podle odstavců 1 a 2 v týdnu ani jeden den nepřetržitého odpočinku, přesuňte mu organizace po projednání se závodním výborem jednu pracovní směnu z tohoto týdne na některý den jeho nepřetržitého odpočinku v jiném týdnu téhož nebo následujícího měsíce.

(9) Případně-li další pracovní směna podle odstavců 1, 2, 4, 5 nebo 8 pracovníkovi do dovolené, kterou čerpá souvisle v délce nejméně jednoho kalendářního týdne, nemá vliv tento den na počet pracovních dnů, které pracovník vyčerpal jako dovolenou. Náhradu mzdy za dovolenou na zotavenou obdrží tento pracovník za tolik pracovních dnů dovolené, kolik mu jich odpadlo podle rozvrhu směn rozšířeného o další pracovní směnu.

Přesun pracovního volna a pracovní doby a úprava některých pracovních a provozních režimů

(10) V roce 1986 se přesouvá

- a) pracovní volno z neděle 4. května na pátek 2. května a pracovní doba z pátku 2. května na neděli 4. května,
- b) pracovní volno ze soboty 27. prosince na středu 24. prosince a pracovní doba ze středy 24. prosince na sobotu 27. prosince,
- c) pracovní volno z neděle 28. prosince na středu 31. prosince a pracovní doba ze středy 31. prosince na neděli 28. prosince.

(11) V roce 1987 se přesouvá

- a) pracovní volno ze soboty 3. ledna na pátek 2. ledna a pracovní doba z pátku 2. ledna na sobotu 3. ledna,
- b) pracovní volno z neděle 4. ledna na pátek 9. ledna a pracovní doba z pátku 9. ledna na neděli 4. ledna,
- c) pracovní volno ze soboty 12. prosince na čtvrtek 24. prosince a pracovní doba ze čtvrtka 24. prosince na sobotu 12. prosince,
- d) pracovní volno z neděle 27. prosince na čtvrtek 31. prosince a pracovní doba ze čtvrtka 31. prosince na neděli 27. prosince.

(12) V roce 1988 se přesouvá pracovní volno z neděle 3. ledna na pátek 8. ledna a pracovní doba z pátku 8. ledna na neděli 3. ledna.

(13) V roce 1989 se přesouvá pracovní volno ze soboty 6. května na pondělí 8. května a pracovní doba z pondělí 8. května na sobotu 6. května.

¹⁾ § 84 odst. 2 a § 93 zákoníku práce.

²⁾ § 86 a § 156 odst. 2 zákoníku práce.

(14) V roce 1990 se přesouvá

- a) pracovní volno ze soboty 28. dubna na pondělí 30. dubna a pracovní doba z pondělí 30. dubna na sobotu 28. dubna,
- b) pracovní volno ze soboty 22. prosince na pondělí 24. prosince a pracovní doba z pondělí 24. prosince na sobotu 22. prosince,
- c) pracovní volno ze soboty 29. prosince na pondělí 31. prosince a pracovní doba z pondělí 31. prosince na sobotu 29. prosince.

(15) Přesun pracovního volna a pracovní doby se nevztahuje na pracovníky na pracovištích s nepřetržitým provozem.

(16) Pracovní dobu pracovníků obchodu a služeb se stykem se zákazníky, pracovníků zásobujících prodejny, pracovníků spojů a veřejné dopravy upraví organizace tak, aby prodejny a provozovny nebyly při vzniku vícedenního volna uzavřeny více než dva po sobě jdoucí dny. Příslušné ústřední orgány vydají v dohodě s příslušnými odborovými orgány pro úpravu činností uvedených v předchozí větě pokyny.

Odměňování práce

(17) Za práci v dalších pracovních směnách (odstavce 1, 2, 4, 5 a 8) náleží pracovníkovi mzda ve výši stanovené mzdovými předpisy. Pracovníkovi odměňovanému měsíční mzdou se v souvislosti s odpracováním dalších pracovních směn jeho základní mzda nezvyšuje.

(18) Práce v dalších pracovních směnách není prací přesčas a proto za ni nenáleží pracovníkovi příplatek za práci přesčas ani náhradní volno.³⁾

(19) Za práci konanou ve dnech uvedených v odstavcích 1, 2 a 5 nenáleží pracovníkovi přípla-

tek za práci o sobotách a nedělích,⁴⁾ a to i když nejde o práci v dalších pracovních směnách.

(20) Pokud je pracovníkovi určena další pracovní směna na jinou sobotu nebo neděli v souvislosti s ustanovením odstavců 4 nebo 8, přísluší mu za práci v těchto dnech příplatek za práci o sobotách a nedělích.⁴⁾

(21) Pracovníkovi, který v důsledku přesunu pracovní doby podle odstavců 10, 11, 12, 13 nebo 14 bude pracovat v roce 1986 v neděli dne 4. května a 28. prosince nebo v sobotu dne 27. prosince, v roce 1987 v sobotu dne 3. ledna a 12. prosince nebo v neděli dne 4. ledna a 27. prosince, v roce 1988 v neděli dne 3. ledna, v roce 1989 v sobotu dne 6. května a v roce 1990 v sobotu dne 28. dubna, 22. prosince a 29. prosince, nenáleží za práci konanou v těchto dnech příplatek za práci o sobotách a nedělích, i když se jedná o pracovníky na pracovištích s nepřetržitým provozem. Pro odměňování práce přesčas se tyto dny nepovažují za dny nepřetržitého odpočinku v týdnu.

(22) Pracovníkovi, kterému podle mzdových předpisů přísluší příplatek za práci o sobotách a nedělích, náleží tento příplatek v roce 1986 za práci konanou v pátek dne 2. května, ve středu dne 24. prosince a 31. prosince, v roce 1987 v pátek dne 2. ledna a 9. ledna, ve čtvrtek dne 24. prosince a 31. prosince, v roce 1988 v pátek dne 8. ledna, v roce 1989 v pondělí dne 8. května a v roce 1990 v pondělí dne 30. dubna, 24. prosince a 31. prosince.

Závěrečné ustanovení

(23) Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Ing. M. Boďa v. r.

³⁾ § 116 zákoníku práce.

⁴⁾ Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. 9. 1984 čj. 51-12430-3156 o odměňování technickohospodářských pracovníků (registrován v částce 22/1984 Sb.).

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 8. 11. 1979 čj. 315-1731/79-7313 o odměňování odborných a administrativních pracovníků orgánů státní správy a některých dalších rozpočtových organizací (registrovaný v částce 30/1979 Sb.).

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 9. 3. 1983 čj. 315-5981-3147 o odměňování pracovníků dělnických povolání v orgánech státní správy a některých dalších organizacích (registrovaný v částce 16/1983 Sb.).

Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 2. 8. 1985 čj. 514-18544-5111 o odměňování obchodně provozních pracovníků (registrován v částce 24/1985 Sb.) a mzdové předpisy vydané jinými ústředními orgány; pokud tyto předpisy příplatek za práci o sobotách a nedělích neupravují, vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí č. 200/1988 Sb., o mzdovém zvýhodnění práce o sobotách a nedělích.

85**VYHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 6. srpna 1985,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška č. 23/1981 Sb., o Locarnské dohodě o zřízení mezinárodního třídění průmyslových vzorů a medailů, podepsané v Locarnu dne 8. října 1963

Rozhodnutím Shromáždění Locarnské unie byly dne 2. října 1979 přijaty tyto změny shora uvedené Locarnské dohody:

1. V článku 5.2) a) iv) se slovo „třiletý“ nahrazuje slovem „dvouletý“.

2. V článku 5.4) a) se slova „za tři roky“ nahrazují slovy „za dva roky“.

Tyto změny vstoupily v platnost na základě článku 8 odst. 3 Locarnské dohody dnem 23. listopadu 1981 a tímto dnem vstoupily v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

První náměstek:

Řehořek v. r.**86****VYHLÁŠKA**

ministra zahraničních věcí

ze dne 6. srpna 1985,

kteřou se mění a doplňuje vyhláška č. 110/1978 Sb., o Štrasburské dohodě o mezinárodním patentovém třídění ze dne 24. března 1971

Rozhodnutím Shromáždění Štrasburské unie byly dne 2. října 1979 přijaty tyto změny shora uvedené Štrasburské dohody:

1. V článku 7.2) a) iv) se slovo „třiletý“ nahrazuje slovem „dvouletý“.

2. V článku 7.4) a) se slova „za tři roky“ nahrazují slovy „za dva roky“.

Tyto změny vstoupily v platnost na základě článku 11 odst. 2 Štrasburské dohody dnem 25. února 1982 a tímto dnem vstoupily v platnost i pro Československou socialistickou republiku.

První náměstek:

Řehořek v. r.

87

V Y H L Á Š K A

ministra zahraničních věcí

ze dne 26. srpna 1985

o Smlouvě mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vydávání

Dne 18. listopadu 1982 byla ve Vídni podepsána Smlouva mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vydávání.

Se Smlouvou vyslovilo souhlas Federální shromáždění Československé socialistické republiky a prezident Československé socialistické republiky ji

ratifikoval. Ratifikační listiny byly vyměněny v Praze dne 11. července 1985.

Smlouva vstoupí v platnost na základě svého článku 37 odstavce 2 dnem 1. října 1985.

České znění smlouvy se vyhlašuje současně.

Ministr:

Ing. Chňoupek v. r.

S M L O U V A

mezi Československou socialistickou republikou a Rakouskou republikou o vydávání

Prezident Československé socialistické republiky a spolkový prezident Rakouské republiky,

vedeni snahou prohloubit a ulehčit právní vztahy a právní styk mezi oběma státy,

jakož i vedeni přáním zcela a plně uskutečňovat ustanovení Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě,

dohodli se uzavřít tuto smlouvu.

Za tím účelem jmenovali svými zmocněnci:

Prezident Československé socialistické republiky

Ing. Bohuslava Chňoupka, ministra zahraničních věcí Československé socialistické republiky,

Spolkový prezident Rakouské republiky

dr. Willibalda Pahra, spolkového ministra zahraničních věcí Rakouské republiky,

kteří po výměně svých plných mocí, jež byly shledány v dobré a náležitě formě, dohodli se na tomto:

Č l á n e k 1

Smluvní státy se zavazují, že si vzájemně na žádost podle ustanovení této smlouvy vydají osoby, které jsou v dožadujícím státě stíhány pro čin soudně trestný nebo jsou hledány za účelem výkonu soudem uloženého trestu nebo ochranného opatření.

Č l á n e k 2

Žadosti o vydání a průvoz se podávají písemně. Písemný styk se uskutečňuje mezi generálním prokurátorem Československé socialistické republiky, ministrem spravedlnosti České socialistické republiky a ministrem spravedlnosti Slovenské socialistické republiky na jedné straně a ministrem spravedlnosti Rakouské republiky na straně druhé. Diplomatická cesta se tím nevylučuje.

Č l á n e k 3

(1) Vydání se povoluje ke stíhání činů, za které podle práva obou smluvních států hrozí trest

odnětí svobody přesahující jeden rok nebo ochranné opatření téhož trvání nebo trest těžší.

(2) Vydání k výkonu trestů nebo ochranných opatření, které byly právoplatně vysloveny za jeden nebo více činů uvedených v odstavci 1, se povoluje, když délka trestů nebo ochranných opatření, které mají být vykonány nebo jejich dosud nevykonaný zbytek činí nejméně jeden rok. Vydání k výkonu se povoluje i tehdy, když jen za jeden z činů, za které došlo k odsouzení, hrozí trest odnětí svobody přesahující jeden rok a také za ostatní činy může soud podle práva obou smluvních států uložit trest.

Článek 4

Vydání se v každém případě povolí, pokud mnohostranná úmluva dožádaný stát k vydání zavazuje.

Článek 5

Státní občané dožádaného státu se nevydávají.

Článek 6

Vydání se nepovolí, jestliže

1. by nebylo slučitelné se závazky dožádaného státu vyplývajícími z mnohostranných úmluv,
2. by jím byly porušeny zásady právního řádu nebo jiné podstatné zájmy dožádaného státu, nebo
3. se žádá o vydání pro čin, který podle názoru dožádaného státu je trestným činem politického charakteru, u něhož se zřetelem ke všem okolnostem případu, zejména způsobu spáchání, použitým nebo zamýšleným prostředkům nebo závažnosti vzniklých nebo možných následků nepřevažuje kriminální charakter.

Článek 7

Vydání se nepovolí, jestliže se žádá o vydání pro čin, který podle názoru dožádaného státu je podle jeho práva

1. činem vojenského charakteru nebo
2. činem, kterým byly porušeny daňové, monopolní, celní nebo devizové předpisy nebo předpisy týkající se hospodaření se zbožím nebo zahraničního obchodu.

Článek 8

(1) Vydání pro činy, které podléhají pravomoci soudů dožádaného státu, se nepovoluje.

(2) Vydání lze povolit bez ohledu na odstavec 1, povoluje-li se pro jiný čin a je-li třeba se zřetelem na zvláštní okolnosti, zejména z důvodů zjištění pravdy, výměry trestu nebo jeho výkonu dát přednost provedení trestního řízení v dožadujícím státě.

Článek 9

Vydání se nepovolí, jestliže osoba, která má být vydána, byla za čin, jehož se žádost týká:

1. pravomocně odsouzena soudem třetího státu a trest byl zcela vykonán, popřípadě celý nebo v dosud nevykonané části prominut nebo jeho vykonatelnost je podle práva třetího státu promlčena, nebo
2. soudem třetího státu, v němž byl čin spáchán, pravomocně zproštěna nebo její stíhání bylo zastaveno.

Článek 10

Vydání se nepovolí, jestliže trestní stíhání nebo výkon trestu nebo ochranného opatření jsou podle práva dožadujícího nebo dožádaného státu promlčeny.

Článek 11

K výkonu trestu nebo ochranného opatření pravomocně uloženého na základě soudního řízení vedeného v nepřítomnosti osoby, která má být vydána, se vydání povolí pouze tehdy, jestliže osoba byla o řízení, které bylo proti ní vedeno, vyrozuměna a v tomto řízení mohla uplatnit svá práva na obhajobu, nebo když dožadující stát ujistí, že řízení se po vydání provede znovu podle jeho právních předpisů v přítomnosti vydané osoby.

Článek 12

Vydání se nepovolí, jestliže osoba, o jejíž vydání se žádá, požívá na území dožádaného státu azylu.

Článek 13

Jestliže za čin hrozí trest smrti podle práva dožadujícího státu, nikoliv však podle práva dožádaného státu, nesmí být v dožadujícím státě trest smrti ani uložen ani vykonán.

Článek 14

Vydání osob, které byly podle práva dožádaného státu nebo podle práva dožadujícího státu v době činu vzhledem k jejich věku trestně neodpovědné, se nepovolí.

Článek 15

Vydání může být odmítnuto, jestliže by osobu, která má být vydána, se zřetelem k závažnosti činu, ze kterého je viněna, postihlo zřejmě nepřiměřeně tvrdě vzhledem k jejímu mladistvému nebo pokročilému věku, k jejímu zdravotnímu stavu, k jejímu dlouholetému pobytu v dožádaném státě nebo z jiných mimořádně závažných důvodů spočívajících v jejich osobních poměrech.

Článek 16

Jsou-li splněny podmínky pro vydání podle této smlouvy, nebrání vydání amnestie vyhlášená v dožádaném státě.

Článek 17

Povinnost k vydání není dotčena tím, že chybí návrh nebo zmocnění k trestnímu stíhání, které jsou potřebné podle práva dožadovaného státu.

Článek 18

Vydání k výkonu trestu nebo ochranného opatření uloženého mimořádným soudem, který byl ustanoven jen dočasně, se nepovoluje. V případě vydání k trestnímu stíhání nesmí být vydaná osoba postavena v dožadujícím státě před takovýto soud.

Článek 19

(1) Vydaná osoba nesmí být za čin spáchaný před jejím předáním, na který se povolení k vydání nevztahuje, nebo z jiného důvodu nastalého před předáním, ani stíhána nebo potrestána ani omezována ve své osobní svobodě.

(2) Omezení podle odstavce 1 odpadá, jestliže:

- a) dožadovaný stát vysloví souhlas s trestním stíháním nebo výkonem soudem uloženého trestu nebo ochranného opatření. K žádosti o souhlas se připojí podklady uvedené v článku 23 a protokol, ze kterého je patrné stanovisko vydané osoby k zamýšlenému rozšíření trestního stíhání nebo výkonu trestu. Výslech musí provést soudce nebo prokurátor při respektování zákonných předpisů. Vydaná osoba musí být poučena o významu a účelu výslechu. Souhlas se udělí, jestliže z činu, jehož se žádost týká, podle této smlouvy vyplývá povinnost povolit vydání; nebo
- b) vydaná osoba se po svém konečném propuštění zdržuje na území dožadujícího státu déle než 45 dní, přestože je mohla a směla opustit, nebo jestliže se po opuštění tohoto státu do něho dobrovolně vrátí nebo je do něho zákonným způsobem navracena z třetího státu. Podmíněně propuštění bez nařízení omezujícího svobodu pohybu vydané osoby se rovná konečnému propuštění na svobodu.

(3) Dožadující stát může učinit opatření, která jsou podle jeho práva nutná k tomu, aby vydaná osoba byla dopravena mimo území nebo aby se zabránilo promlčení.

(4) Během lhůty uvedené v odstavci 2 písm. b) se vydané osobě povolí výjezd bez zřetele na případná vnitrostátní ustanovení dožadujícího státu, která by tomu bránila, ledaže by tato osoba po svém vydání spáchala nový čin, který je trestný. V tomto případě začíná lhůta uvedená v odstavci 2 písm. b) teprve, až je vydaná osoba také v řízení, které bylo zahájeno pro tento čin, s konečnou platností propuštěna na svobodu.

Článek 20

Je-li čin během řízení v dožadujícím státě právně posouzen jinak než ve vydávacím řízení,

smí být vydaná osoba při dodržení článku 19 stíhána nebo odsouzena jen potud, pokud by zjištěný stav věci připouštěl vydání i podle nového právního posouzení. V případě pochybností si dožadující stát opatří stanovisko dožadovaného státu.

Článek 21

(1) Vydaná osoba smí být za čin spáchaný před předáním dále vydána do třetího státu pouze se souhlasem dožadovaného státu. K žádosti o souhlas k dalšímu vydání do třetího státu se připojí vyhotovení nebo ověřené opisy (kopie) podkladů třetího státu pro vydání a protokol, z něhož je patrné stanovisko vydané osoby k zamýšlenému dalšímu vydání. Výslech musí provést soudce nebo prokurátor při respektování zákonných předpisů. Vydaná osoba musí být poučena o významu a účelu výslechu.

(2) Souhlasu k dalšímu vydání není třeba, je-li dán jeden z předpokladů článku 19 odstavce 2 písm. b).

Článek 22

K žádostem podávaným podle této smlouvy, jakož i k přiloženým podkladům, se nepřipojují jejich překlady.

Článek 23

(1) K žádosti o vydání se připojí vyhotovení nebo ověřený opis (kopie) soudního zatýkacího rozkazu, listiny stejné účinnosti nebo vykonatelského odsuzujícího soudního rozhodnutí.

(2) Pokud toto není obsaženo v těchto listinách, připojí se kromě toho:

- a) vylíčení činu s uvedením místa a doby jeho spáchání,
- b) právní posouzení činu a znění zákonných ustanovení, která je nutno použít nebo která byla použita,
- c) v případě žádosti o vydání k výkonu trestu nebo ochranného opatření podklady, ze kterých je patrná vykonatelskost rozhodnutí a délka trestu nebo ochranného opatření, které mají být vykonány,
- d) pokud možno přesné údaje o osobě, o jejíž vydání se žádá, její státní občanství a její bydliště nebo místo pobytu.

Článek 24

Nepovažuje-li dožadovaný stát zasláné údaje a podklady za postačující, požádá o potřebné doplnění. Dožadovaný stát může stanovit přiměřenou lhůtu pro doručení tohoto doplnění. Při marném uplynutí této lhůty rozhodne na základě podkladů, které jsou k dispozici.

Článek 25

Podá-li dožadující stát žádost o vydání podle ustanovení této smlouvy a je-li důvod k domněnce, že osoba, o jejíž vydání se žádá, se zdržuje na území dožadovaného státu, dožadovaný stát učiní ne-

prodleně podle svého práva opatření potřebná pro její vypátrání. Je-li to nutné, vezme tuto osobu do vydávací vazby nebo učiní jiná opatření k zabránění jejímu úniku.

Článek 26

(1) Dožadující stát může v naléhavých případech požádat o uvalení předběžné vydávací vazby na hledanou osobu. Takovou žádost lze podat i dál-
nopisně nebo telegraficky. Dožádaný stát rozhodne podle svého práva o uvalení předběžné vydávací vazby nebo o nařízení jiných opatření k zabránění úniku hledané osoby.

(2) V žádosti o uvalení předběžné vydávací vazby se musí uvést, že je k dispozici jedna z listin uvedených v článku 23 odstavci 1 a že se zamýšlí podat žádost o vydání. Musí obsahovat také krátké vylíčení činu s uvedením doby a místa jeho spáchání, odkaz na trest nebo ochranné opatření, které hrozí nebo které se má vykonat, jakož i pokud možno přesné údaje o osobě, o jejíž vydání se bude žádat, její státní občanství a její bydliště nebo místo pobytu. Dožadující stát se neprodleně vyrozumí o tom, do jaké míry bylo jeho žádosti vyhověno.

(3) Předběžná vydávací vazba může být zrušena, jestliže během 20 dnů od zatčení nedojde žádost o vydání a podklady uvedené v článku 23 odstavci 1. Předběžná vydávací vazba nesmí v žádném případě překročit 40 dnů od uvedené doby. Předběžná vydávací vazba však může být kdykoli zrušena, když dožádaný stát učiní opatření, která považuje za nutná pro zabránění útěku hledané osoby.

(4) Zrušení předběžné vydávací vazby není na překážku opětovnému zatčení a vydání, jestliže žádost o vydání dojde později.

Článek 27

Dozvědí-li se příslušné orgány jednoho smluvního státu o tom, že na území tohoto smluvního státu se zdržuje osoba, o jejíž vydání může druhý smluvní stát požádat, dotáhne se jej neprodleně, zda žádá o vydání této osoby. Je-li osoba vzata do předběžné vydávací vazby, je nutno o tom neprodleně vyrozumět druhý smluvní stát s uvedením doby zatčení a místa vazby.

Článek 28

(1) Dožádaný stát rozhodne o vydání co možná nejdříve a o svém rozhodnutí vyrozumí dožadující stát. Úplné nebo částečné odmítnutí je nutno zdůvodnit.

(2) V případě povolení vydání oznámí dožadující stát též, kdy je připraven k předání vydávané osoby. Smluvní státy se dohodnou o době a místě předání orgánům dožadujícího státu.

(3) Vydávaná osoba může být s výhradou případu uvedeného v odstavci 4 propuštěna z vydá-

vací vazby, jestliže během 15 dnů od doby, kdy dožádaný stát je připraven k předání, není převzata. Po uplynutí 30 dnů od této doby se v každém případě propustí z vydávací vazby a žádost o vydání se považuje za bezpředmětnou. Dožádaný stát poté může novou žádost o vydání za tentýž čin odmítnout.

(4) Zabránil-li předání nebo převzetí vyšší moc, vyrozumí o tom smluvní stát, kterého se tato událost týká, stát druhý. Oba smluvní státy se co možná nejdříve dohodnou na určení nové doby předání. Na tuto dobu se pak vztahují ustanovení odstavce 3.

(5) Doprovázející personál, který dopraví vydávanou osobu na území druhého smluvního státu nebo ji odtud vyzvedne, je oprávněn učinit na území druhého smluvního státu do předání nebo po převzetí vydávané osoby nutná opatření k zabránění jejímu úniku.

Článek 29

(1) Žádá-li o vydání osoby jeden ze smluvních států a některý třetí stát, rozhoduje o přednosti mezi žádostmi o vydání dožádaný stát se zřetelem ke všem okolnostem, zejména ke smluvním závazkům, k místu spáchání činu, k časovému pořadí žádostí, ke státnímu občanství osoby, jež má být vydána, k možnosti jejího dalšího vydání a vztahují-li se žádosti na různé činy, i k jejich závažnosti.

(2) Žádá-li jeden ze smluvních států a některý třetí stát druhý smluvní stát o vydání a je-li dána přednost žádosti třetího státu, oznámí dožádaný stát druhému smluvnímu státu současně s rozhodnutím o žádosti o vydání, zda souhlasí s případným dalším vydáním ze třetího státu do druhého smluvního státu.

Článek 30

(1) Dožádaný stát může po povolení vydání odložit předání osoby, jež má být vydána,

- a) jestliže tato osoba není schopna transportu,
- b) při novém projednání žádosti o vydání z důvodu nových důkazů nebo skutečností, nebo
- c) jestliže proti osobě, která má být vydána, se má v dožádaném státě provést trestní řízení pro jiný čin nebo jestliže má na ní být vykonán trest odnětí svobody nebo ochranné opatření uložené jeho soudy nebo správními orgány za jiný čin.

(2) Je-li předání odloženo podle odstavce 1 písm. c), může dožádaný stát na požádání dožadujícího státu dočasně mu předat osobu, která má být vydána, k provedení naléhavých procesních úkonů, zejména hlavního líčení. Procesní úkony je třeba v žádosti blíže popsat. Předaná osoba se musí po provedení procesních úkonů nebo na požádání dožádaného státu neprodleně předat zpět.

(3) Dožadující stát musí držet dočasně předanou osobu až do zpětného předání ve vazbě. Tato vazba se započítává do trestu, který v dožádaném státě má být uložen nebo byl uložen.

Článek 31

(1) Je-li povoleno vydání osoby, povolí se bez zvláštní žádosti též vydání předmětů, které

- a) mohou sloužit jako důkazní prostředky nebo které
- b) vydávaná osoba získala trestným činem nebo jako protihodnotu za takové předměty.

(2) Je-li to možné, předají se předměty současně s vydávanou osobou. Předají se i tehdy, nemůže-li být již povolené vydání provedeno z důvodu úmrtí nebo útěku této osoby.

(3) Předměty, které podléhají zajištění, odnětí nebo propadnutí nebo jsou potřebné k trestnímu řízení v dožádaném státě, mohou být po dobu trvání tohoto řízení zadrženy nebo předány s podmínkou vrácení.

(4) Práva dožádaného státu nebo třetích osob k předmětům zůstávají v každém případě nedotčena. Vzhledem k těmto právům se předměty po skončení řízení v dožadujícím státě co možná nejdříve a bezplatně vrátí dožádanému státu. Pokud by taková práva utrpěla předáním újmu, vydání se nepovolí.

(5) Dožádaný stát oznámí v případě odstavce 1 současně se sdělením o zajištění předmětů, zda vydávaná osoba je srozuměna s jejich bezprostředním vrácením poškozenému. Dožadující stát oznámí dožádanému státu co možná nejdříve, zda se zříká předání předmětů za podmínky, že budou poškozenému nebo jeho pověřenci vydány proti předložení potvrzení jeho příslušných soudů nebo prokuratur.

(6) Při vydání předmětů podle tohoto článku se nepoužijí omezující předpisy o dovozu a vývozu věcí a deviz.

Článek 32

S výhradou ustanovení této smlouvy se na řízení o vydání a na vydávací vazbu na území dožádaného státu uplatňuje jeho právo.

Článek 33

Dožadující stát vyrozumí dožádaný stát o výsledku trestního řízení. Je-li o tom vydáno pravomocné rozhodnutí, zašle se v jednom vyhotovení nebo jeho jeden ověřený opis (kopie).

Článek 34

(1) Průvoz osoby vydávané třetím státem jednomu ze smluvních států územím druhého smluvního státu se povoluje za stejných podmínek jako vydání. Pokud není dále stanověno jinak, platí ustanovení této smlouvy o vydávání i pro průvoz.

(2) Dožádaný stát může průvoz odmítnout, týká-li se žádost osoby, proti níž se v tomto státě vede trestní řízení, nebo existuje-li vykonatelný odsuzující rozsudek nebo mohli by průvoz porušit podstatné zájmy tohoto státu.

(3) Dožádaný stát musí provázenou osobu držet po dobu průvozu ve vazbě. Bez souhlasu vydávajícího státu ji nesmí za činy spáchané před průvozem ani stíhat ani na ní nesmí vykonat trest nebo ochranné opatření.

(4) Při přepravě vzdušnou cestou bez mezipřistání není třeba výslovného povolení přelétaného smluvního státu. Dožadující stát předem vyrozumí tento stát o tom, že je k dispozici jedna z listin uvedených v článku 23 odstavci 1, že neexistuje žádná překážka pro průvoz ve smyslu této smlouvy, zejména, že převážená osoba není státním občanem přelétaného státu. Při nouzovém přistání na území přelétaného státu má toto oznámení stejné účinky jako žádost o uvalení předběžné vydávací vazby uvedené v článku 26.

Článek 35

Smluvní státy upustí od úhrady nákladů, které jim vznikly na jejich území v souvislosti s vydáním, dočasným předáním (článek 30 odstavec 2) nebo s vydáním předmětů (článek 31). Dožadující stát však nese náklady za leteckou přepravu, které vznikly předáním provedeným na jeho přání leteckou cestou, nebo náklady vzniklé průvozem.

Článek 36

V této smlouvě znamená výraz „ochranné opatření“ opatření spojené s odnětím svobody, které se ukládá podle trestních zákonů rozhodnutím soudu vedle nebo namísto trestu. Je-li trvání opatření, které se ještě má vykonávat, neurčité, vychází se z nejvyšší výměry přípustné podle zákona.

Článek 37

(1) Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze.

(2) Smlouva vstoupí v platnost prvního dne třetího měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém byly vyměněny ratifikační listiny.

(3) Smlouva zůstává v platnosti na neurčitou dobu, pokud jeden ze smluvních států smlouvu písemně diplomatickou cestou nevypoví; v tomto případě pozbývá smlouva platností rok po výpovědi.

Na důkaz toho zmocněnci obou smluvních států tuto smlouvu podepsali a opatřili ji pečeti.

Dáno ve Vídni dne 18. listopadu 1982 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Československou socialistickou republiku:

Ing. Bohuslav **Chňoupek** v. r.

Za
Rakouskou republiku:

Dr. Willibald **Pahr** v. r.

OZNÁMENÍ O VYDÁNÍ OBECNĚ ZÁVAZNÝCH PRÁVNÍCH PŘEDPISŮ

Federální ministerstvo dopravy

vydalo v dohodě se zúčastněnými ústředními orgány podle § 67 odst. 1 zákona č. 47/1956 Sb., o civilním letectví (letecký zákon), ve znění vyhlášeném pod č. 127/1976 Sb. **výnos** ze dne 27. května 1985 čj. 10.175/1985-20, **kterým se vydává Předpis L 14 P Záchranná a požární služba.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. července 1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy (odbor civilního letectví) a u Státní letecké inspekce v Praze.

Distribucí předpisu je pověřeno Řízení letového provozu, letecká informační služba — letiště Praha-Ruzyně, PSČ 160 08.

Federální ministerstvo dopravy

vydalo podle § 29 zákona č. 51/1964 Sb., o dráhách, v dohodě s příslušnými ústředními orgány **výnos** ze dne 4. září 1985 čj. 8.969/1985-0 25, **kterým se stanoví některé podmínky výkonu státního odborného technického dozoru k zajištění bezpečnosti kontejnerů ISO řady 1 v provozu.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986, je uveřejněn ve Věstníku dopravy č. 22/1985 a lze do něj nahlédnout na federálním ministerstvu dopravy v odboru právním a legislativním.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, **výnos** ze dne 10. června 1985 čj. 515-13994-3124 **o odměňování vedoucích a koordinátorů skupin polských pracovníků zaměstnaných v Československé socialistické republice.**

Výnosem se upravuje odměňování vedoucích a koordinátorů skupin polských pracovníků zaměstnaných v čs. organizacích.

Výnos nabyt účinnosti dnem 1. července 1985.

Současně byly zrušeny výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. června 1973 čj. II/3-4202/73-7200, kterým se stanoví zásady odměňování vedoucích skupin polských pracovníků zaměstnaných v československých organizacích, a výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 6. února 1978 čj. 316-82/78-7200 o změně výnosu ze dne 29. června 1973 čj. II/3-4202/73-7200, kterým se stanoví zásady odměňování vedoucích skupin polských pracovníků zaměstnaných v československých organizacích.

Výnos byl rozeslán federálním ústředním orgánům, ústředním orgánům ČSR a SSR a krajským národním výborům, u nichž lze do něj nahlédnout.

Federální ministerstvo práce a sociálních věcí

vydalo podle § 43 odst. 1 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, a podle § 95 zákoníku práce v dohodě s ministerstvem práce a sociálních věcí České socialistické republiky, ministerstvem práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky a Ústřední radou odborů **výnos** čj. 514-18544-5111 ze dne 2. srpna 1985 **o odměňování obchodně provozních pracovníků.**

Výnos nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1986. V jednotlivých organizacích, v nichž se uplatňuje druhá etapa programu zvýšení ekonomické účinnosti mzdové soustavy, nabývá však výnos účinnosti až dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených pro tuto etapu určí příslušný nadřízený orgán, a to a) v hospodářských organizacích nejdříve dnem 1. ledna 1986, b) v rozpočtových, příspěvkových a jiných organizacích nejdříve dnem 1. ledna 1987. V ostatních organizacích nabývá výnos účinnosti dnem, který určí příslušný ústřední orgán, nejdříve však dnem 1. ledna 1987.

Dnem účinnosti tohoto výnosu se zrušují tyto předpisy, popřípadě ta jejich ustanovení, která upravují odměňování obchodně provozních pracovníků: 1. Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 25. 1. 1983 čj. F 314-53 11-3131,010782 o odměňování pracovníků závodních a školních stravovacích a ubytovacích zařízení (reg. v částce 13/1983 Sb.). 2. Výnos federálního ministerstva národní obrany čj. 6770-FS/5-1982 ze dne 1. 9. 1982 o odměňování obchodně provozních pracovníků ve vojenských lázeňských a rekreačních zařízeních v působnosti FMNO (reg. v částce 34/1982 Sb.). 3. Výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 24. 1. 1984 čj. 7575/1983-03 o odměňování obchodně provozních pracovníků podniku ČSD — Jídelní a lůžkové vozy (reg. v částce 14/1984 Sb.). 4. Výnos federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 20. 12. 1982 č. 22/1982 Věst. FMZO o odměňování obchodně provozních pracovníků v PZO Tuzex (reg. v částce 7/1983 Sb.). 5. Výnos federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství č. 2/1980 ze dne 12. 3. 1980 o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích s obchodní činností v oboru působnosti federálního ministerstva hutnictví a těžkého strojírenství (reg. v částce 13/1980 Sb.). 6. Výnos federálního ministerstva všeobecného strojírenství č. 1/1980 ze dne 6. 6. 1980 o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích s maloobchodní činností v oboru působnosti federálního ministerstva všeobecného strojírenství (reg. v částce 26/1980 Sb.). 7. Výnos Svazu požární ochrany ČSSR ze dne 24. 1. 1981 čj. 26/83-304 o odměňování pracovníků Výzbrojny požární ochrany, podniku Svazu požární ochrany ČSSR. 8. Směrnice ústředního výboru Československého svazu tělesné výchovy o odměňování pracovníků v tělovýchovných a účelových zařízeních Československého svazu tělesné výchovy ze dne 25. 4. 1983. 9. Směrnice ústředního výboru Československého svazu tělesné výchovy o odměňování pracovníků ve výrobních organizacích Československého svazu tělesné výchovy ze dne 6. 12. 1982. 10. Výnos ústředního výboru Socialistického svazu mládeže ČSSR ze dne 25. 11. 1982 č. 7 o odměňování pracovníků podniků služeb mládeže Socialistického svazu mládeže. 11. Směrnice ústředního výboru Národní fronty ČSSR ze dne 13. 2. 1984 čj. III/461 pro odměňování obchodně provozních pracovníků vydavatelskonakladatelských hospodářských zařízení společenských organizací v ekonomické působnosti Národní fronty. 12. Směrnice ústředního výboru Národní fronty ČSSR ze dne 1. 6. 1984 pro odměňování obchodně provozních pracovníků cestovních kanceláří společenských organizací v ekonomické působnosti Národní fronty a Svazarmu. 13. Výnos ministerstva obchodu České socialistické republiky ze dne 5. 1. 1982 č. 2/1982 Věstníku MO ČR o odměňování obchodně provozních pracovníků (reg. v částce 9/1982 Sb.). 14. Opatření ministerstva obchodu České socialistické republiky ze dne 5. 1. 1982 č. 4, kterým se vydávají pokyny pro určování výše mzdového zvýhodnění práce v sobotu a neděli. 15. Opatření ministerstva obchodu Slovenské socialistické republiky ze dne 14. 1. 1982 č. 4, kterým se vydávají pokyny pro určování výše mzdového zvýhodnění práce v sobotu a neděli. 16. Úprava ministerstva obchodu Slovenské socialistické republiky ze dne 14. 1. 1982 č. 2/1982 Věstníku MO SSR o odměňování obchodně provozních pracovníků (reg. v částce 25/1982 Sb.). 17. Směrnice Českého svazu spotřebních družstev ze dne 15. 2. 1982 č. 3/1982 Věstníku Českého svazu spotřebních družstev o odměňování obchodně provozních pracovníků (reg. v částce 17/1982 Sb.). 18. Pokyny Českého svazu spotřebních družstev ze dne 15. 2. 1982 č. 6/1982 Věst. Českého svazu spotřebních družstev pro určování výše mzdového zvýhodnění práce v sobotu a neděli. 19. Pokyny Slovenského svazu spotřebních družstev ze dne 3. 5. 1982 částka 6/1982 Věstníku Slovenského svazu spotřebních družstev pro určování výše mzdového zvýhodnění práce v sobotu a neděli. 20. Směrnice Slovenského svazu spotřebních družstev ze dne 29. 3. 1982 č. 1/1982 Věstníku Slovenského svazu spotřebních družstev o odměňování obchodně provozních pracovníků. 21. Směrnice Českého svazu výrobních družstev č. 46 ze dne 6. 7. 1982 č. 9/1982 Věstníku Českého svazu výrobních družstev o odměňování pracovníků obchodních jednotek a sběren výrobních družstev a pracovníků obchodních podniků Českého svazu výrobních družstev Družba a UVA (reg. v částce 6/1983 Sb.). 22. Směrnice Slovenského svazu výrobních družstev č. 9 ze dne 22. 11. 1977 o odměňování pracovníků OP Slovakia a obchodních jednotek a sběren výrobních družstev. 23. Výnos ministerstva kultury České socialistické republiky ze dne 21. 7. 1982 čj. 10990/82-V/3 o odměňování obchodně provozních pracovníků (reg. v částce 32/1982 Sb.). 24. Úprava ministerstva kultury Slovenské socialistické republiky ze dne 3. 1. 1983 č. MK-1/1983-13/PaM o odměňování obchodně provozních pracovníků (reg. v částce 19/1983 Sb.). 25. Výnos ministerstva práce a sociálních věcí České socialistické republiky ze dne 30. 12. 1977 čj. 242-1405-21.12.1977 o odměňování provozních pracovníků ve stravovacích provozech v zařízeních sociální péče [Zpravodaj MPSV ČR částka 28/1977 — reg. v částce 3/1978 Sb.). 26. Úprava ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské socialistické republiky ze dne 30. 12. 1977 č. VI/1-8000/1977 o odměňování provozních pracovníků stravovacích provozů v zařízeních sociální péče. 27. Výnos ministerstva průmyslu České socialistické republiky ze dne 26. 10. 1982 č. 3/1982 o odměňování obchodně provozních pracovníků (reg. v částce 5/1983 Sb.). 28. Úprava ministerstva průmyslu Slovenské socialistické republiky ze dne 31. 12. 1982 č. 2/1982-E o odměňování obchodně provozních pracovníků. 29. Výnos ministerstva

vnitř České socialistické republiky ze dne 3. 1. 1984 čj. MH/13-39/9/84 o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích místního hospodářství (reg. v částce 5/1984 Sb.). 30. Úprava ministerstva vnitř Slovenské socialistické republiky z 28. 2. 1983 č. MH-435/203/1983 o odměňování obchodně provozních pracovníků v organizacích místního hospodářství (reg. v částce 20/1983 Sb.). 31. Výnos ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky ze dne 29. 12. 1983 čj. EP-600-22.12.1983 o odměňování provozních pracovníků ve stravovacích provozech zdravotnických zařízení, v prodejnách léčivých rostlin a v prodejnách zdravotnických potřeb. 32. Výnos ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky ze dne 3. 9. 1982 čj. EP-600-23.8.1982 o odměňování pracovníků stravovacích a ubytovacích provozů lázeňských organizací v působnosti ministerstva zdravotnictví ČSR. 33. Úprava ministerstva zdravotnictví Slovenské socialistické republiky ze dne 4. 1. 1984 č. Z-100/1984-C/4 o odměňování provozních pracovníků ve stravovacích provozech zdravotnických zařízení, ve stravovacích a ubytovacích zařízeních lázeňských organizací, pracovníků v prodejnách léčivých rostlin a v prodejnách zdravotnických potřeb (reg. v částce 11/1984 Sb.). 34. Výnos ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky ze dne 30. 11. 1982 čj. 2490/82-224 o odměňování obchodně provozních pracovníků ve státních organizacích, společných zemědělských podnicích a hospodářských zařízeních společenských organizací s obchodní činností v působnosti ministerstva zemědělství a výživy České socialistické republiky a v potravinářských národních podnicích řízených krajskými národními výbory (Národním výborem hl. m. Prahy) v České socialistické republice. V jednotlivých organizacích platí tyto předpisy, popřípadě jejich ustanovení o odměňování obchodně provozních pracovníků, do dne, kdy v nich nabude tento výnos účinnosti.

Výnos byl zaslán federálním ústředním orgánům a prostřednictvím ministerstev práce a sociálních věcí České socialistické republiky a Slovenské socialistické republiky ústředním orgánům republik a krajským národním výborům, u nichž lze do něj nahlédnout. Výnos bude uveřejněn v Ústředním věstníku ČSR, v Ústředním věstníku SSR a ve Zpravodaji federálního ministerstva práce a sociálních věcí.

Ministerstvo stavebnictví České socialistické republiky

vydalo

1. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, s ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 1/1985** ze dne 4. dubna 1985 **o odměňování dělníků.**

Výnos, který nabyl účinnosti dnem 1. července 1985, se vztahuje na pracovníky dělnických povolání v organizacích v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a v organizacích místního stavebnictví řízených národními výbory. Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 8—9/1985 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva a na krajských národních výborech.

V organizacích řízených ministerstvem stavebnictví ČSR nabývá výnos účinnosti dnem, který podle podmínek a kritérií stanovených usnesením vlády ČSR č. 32 ze dne 2. února 1984, určí ministerstvo. V jednotlivých organizacích místního stavebnictví nabývá výnos účinnosti dnem, který podle kritérií a podmínek stanovených ministerstvem v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot, určí příslušný krajský národní výbor (Národní výbor hl. města Prahy).

Dnem účinnosti tohoto výnosu pozbývá platnosti výnos ministerstva stavebnictví ČSR č. 8/1981 ze dne 14. prosince 1981 o odměňování dělníků, který byl registrován v částce 11/1982 Sb. a publikován ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 2—3/1982;

2. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 2/1985** ze dne 29. dubna 1985 **o poskytování odměn vybraným pracovníkům, kteří pracují odloučeně od rodin na společensky významných stavbách.**

Výnos, který nabyl účinnosti dnem 1. května 1985, se vztahuje na vybrané pracovníky výrobních organizací v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR, a to

- a) na pracovníky hlavní a přidružené stavební výroby, dělníky obsluhující stavební stroje, mechanizační prostředky a zařízení včetně technologické dopravy, dělníky provádějící opravy těchto strojů, mechanizačních prostředků a zařízení,
- b) na mistry, vrchní mistry, mistry odborné výchovy, stavbyvedoucí, hlavní stavbyvedoucí a vedoucí provozů a středisek, kteří řídí práci dělníků uvedených pod písmenem a).

Podmínkou poskytování odměn je, že vybraní pracovníci pracují na vybraných stavbách ve výnosu uvedených a pobírají staveništní odlučné nebo náhrady jako při pracovních cestách. Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 10/1985 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva.

Dnem účinnosti tohoto výnosu byl zrušen výnos č. 2/1984 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 19. listopadu 1984 o poskytování odměn vybraným pracovníkům, kteří pracují odloučeně od rodin na společensky významných stavbách, který byl registrován v částce 8/1985 Sb. a publikován ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 23—24/1984;

- 3. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR a českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 3/1985 ze dne 17. června 1985 o poskytování ročních stabilizačních odměn pracovníkům úzkoprofilových povolání ve stavebnictví.**

Výnos, který nabyt účinnosti dnem 1. července 1985, se vztahuje na pracovníky úzkoprofilových povolání uvedených v § 2 výnosu, organizací stavební výroby v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR a organizací místního stavebnictví řízených národními výbory. Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 14/1985 a lze do něj nahlédnout ve všech organizacích v působnosti tohoto ministerstva a na krajských národních výborech.

Dnem účinnosti tohoto výnosu byly zrušeny

- a) výnos č. 4/1980 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 8. července 1980 k poskytování stabilizačních odměn dělníkům povolání šamotář v organizacích stavební výroby v působnosti ministerstva stavebnictví ČSR, který byl registrován v částce 14/1981 Sb. a publikován ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 15/1980,
- b) výnos č. 3/1983 ministerstva stavebnictví ČSR ze dne 12. prosince 1983 o poskytování ročních stabilizačních odměn dělníkům vybraných úzkoprofilových povolání ve stavební výrobě, který byl registrován v částce 19/1984 Sb. a publikován ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 1/1984;

- 4. podle § 43 odst. 2 zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, v dohodě s federálním ministerstvem práce a sociálních věcí, ministerstvem práce a sociálních věcí ČSR, českým výborem Odborového svazu pracovníků ve stavebnictví a výrobě stavebních hmot **výnos č. 4/1985 ze dne 17. června 1985 o poskytování jednorázových odměn dělníkům v organizacích místního stavebnictví v souvislosti s návratem ze základní (náhradní) vojenské služby.**

Výnos, který nabyt účinnosti dnem 1. července 1985, se vztahuje na vybrané pracovníky dělnických povolání organizací místního stavebnictví řízených národními výbory. Okruh těchto pracovníků stanoví vedoucí jednotlivých organizací podle vlastních potřeb.

Výnos byl uveřejněn ve Zpravodaji ministerstva stavebnictví ČSR částka 13/1985 a lze do něj nahlédnout na krajských národních výborech (Národním výboru hl. města Prahy).

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo v dohodě s Českou odborovou radou a ostatními zúčastněnými ústředními orgány podle § 19 odst. 1 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, a § 12 odst. 4 zákona č. 54/1956 Sb., a pokud jde o ustanovení § 9, 10, 14 Česká odborová rada podle § 63 odst. 1 zákona č. 54/1956 Sb., o nemocenském pojištění zaměstnanců, **směrnice ze dne 30. dubna 1985 čj. LP/3-200-26.4.85/Pa o poskytování lázeňské péče v zařízeních státní zdravotní správy.**

Směrnice upravují postup při navrhování výběru a provádění lázeňské péče u jednotlivých kategorií pracujících i ostatní populace, přičemž zvláštní pozornost je zaměřena též na mladou generaci.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1985, pokud jde o ustanovení § 3—13 a § 15 upravující navrhování a povolování lázeňské péče dnem 1. ledna 1986 pokud jde o ostatní ustanovení směrnic.

Směrnice jsou uveřejněny v Ústředním věstníku České socialistické republiky a přetištěny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR, v částce 5—7/1985. Lze do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví KNV, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice o poskytování zvláště specializované léčebně preventivní péče vybraným vrcholovým sportovcům** (čj.: LP/2-272-5.5.1985 ze dne 27. května 1985).

Nová úprava stanoví organizaci a obsah zvláště specializované léčebně preventivní péče o vybrané vrcholové sportovce, směřuje k jejímu zkvalitnění a zpřesňuje postavení i úkoly pracovníků a pracovišť zabezpečujících a poskytujících tuto péči. Vychází z opatření vládních orgánů v oblasti vrcholového sportu.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. července 1985.

Těmito směrnici se zrušují směrnice č. 18/1979 Věst. MZ ČSR o poskytování léčebně preventivní péče vrcholovým sportovcům (reg. částka 4/1980 Sb.).

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví České socialistické republiky, částka 1—2/1985 a lze je zakoupit ve zdravotnickém nakladatelství AVICENUM, n. p., Malostranské náměstí 28, Praha 1. Do směrnic lze nahlédnout na ministerstvu zdravotnictví ČSR, odborech zdravotnictví KNV (NV hl. m. Prahy, odboru zdravotnictví, sociálních věcí a pracovních sil Jihočeského KNV), odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, se zřetelem na § 31 odst. 2 vyhlášky č. 42/1966 Sb., o poskytování léčebně preventivní péče, **směrnice** ze dne 2. července 1985 čj. LO-721-27.2.1985 **o změně směrnic č. 17/1981 Věst. MZ ČSR, jimiž se stanoví seznam léčiv a jiných přípravků, jejichž výdej není vázán na lékařský předpis.**

Seznam byl upraven podle současného stavu výroby léčiv a jiných přípravků. Byly z něj vypuštěny přípravky, jejichž výroba a registrace byla zrušena, a doplněn novými do oběhu uvedenými.

Směrnice nabývají účinnosti dnem 1. září 1985.

Směrnice jsou uveřejněny v částce 3—4/1985 Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR. Seznam léčiv a jiných přípravků, jejichž výdej není vázán na lékařský předpis je k nahlédnutí v lékárnách ústavů národního zdraví.

Ministerstvo zdravotnictví České socialistické republiky

vydalo podle § 70 odst. 1 písm. c) zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, **směrnice** ze dne 25. července 1985 čj. OP-200.1-6.6.85 **pro činnost zdravotnických pracovišť při ověřování nových poznatků na těle živého člověka použitím metod dosud nezavedených v klinické praxi.**

Směrnice upravují podmínky provádění tzv. klinického experimentu na živém lidském organismu. Cílem nové úpravy je transformovat do čs. vnitrostátní normy mezinárodně uznávaná pravidla pro uvedený druh experimentální činnosti a vytvořit tak náležité právní záruky ochrany práv osob, na nichž se experiment provádí.

Směrnice jsou uveřejněny ve Věstníku ministerstva zdravotnictví ČSR v částce 3—4/1985 pod č. 4 a lze do nich nahlédnout v odborech zdravotnictví KNV, v odborech sociálních věcí a zdravotnictví ONV a v ústavech národního zdraví.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **úpravu** z 29. novembra 1984 č. Z-9021/84-B/2-06, **ktorou sa mení úprava** zo 14. februára 1978 č. Z-1629/1978-B/3-06 **o hygienických požiadavkách na pracovné prostredie**.

Úprava určuje najvyššie prípustné koncentrácie plynov, pár a aerosolov s toxickým účinkom v pracovnom ovzduší.

Úprava nadobudne účinnosť 1. októbrom 1985; uverejnená bude vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva SSR, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky

vydalo podľa § 71 ods. 2 písm. a) zákona č. 20/1966 Zb. o starostlivosti o zdravie ľudu **úpravu** zo 7. decembra 1984 č. Z-7631/1984-B/2-06 **o hygienických zásadách pri práci s chemickými karcinogénmi**.

Táto úprava určuje základné hygienické požiadavky na ochranu zdravia pri práci s chemickými látkami (karcinogénmi), ktoré spôsobujú alebo môžu spôsobiť ochorenie na rakovinu alebo chorobu z povolania pracovníkov, ktorí sú vystavení ich pôsobeniu.

Úprava nadobudla účinnosť 1. júlom 1985. Uverejnená je pod č. 4/1985 vo Vestníku Ministerstva zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky a možno do nej nazrieť na Ministerstve zdravotníctva Slovenskej socialistickej republiky, odboroch zdravotníctva krajských a okresných národných výborov a na ústavoch národného zdravia.

Státní komise pro vědeckotechnický a investiční rozvoj

vydala na základě § 53 odst. 1 písm. b) zákona č. 133/1970 Sb., o působnosti federálních ministerstev, ve znění zákona č. 115/1983 Sb. **směrnici č. 2** ze dne 14. června 1985 **o obsazování některých funkcí v organizacích výzkumné a vývojové základny na základě konkursu**.

Směrnice zrušuje výnos Státní komise pro techniku č. 5 ze dne 10. února 1968 čj. 4005/II-25/1968 o obsazování některých funkcí v centrálně řízených organizacích výzkumné a vývojové základny a v organizacích technického a technickoekonomického charakteru na základě konkursu, registrovaný v částce 9/1968 Sb. a nabude účinnosti dne 1. září 1985.